

Van: Kennisgroep Bijzondere Winstbepalingen Vpb
Aan:

5.1.2e	5.1.2e	5.1.2e
--------	--------	--------

Betreft: De 'soepelere' aandeelhoudersvereisten van art. 28-2-c.
Aanvullend 'breed publiek'-vereiste?
Datum: 26 november 2021
Nummer vraag: 11.2021.14

Verkorte omschrijving vraag

1a.

Is voor de toepassing van artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb (de zogenoemde 'soepelere' aandeelhouderseisen), naast het beurs- en vergunningencriterium, sprake (geweest) van een expliciet zelfstandig 'breed publiek'-vereiste?

1b.

Indien de voorgaande vraag bevestigend wordt beantwoord, is rond de wetwijzigingen van artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb, op 1 augustus 2007 en 22 juli 2013, verandering opgetreden inzake het expliciet zelfstandig 'breed publiek'-vereiste?

Antwoord

1a.

Nee, hoewel de wetgever met het opnemen van het beurs- en vergunningencriterium in artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb 1969 tot uitdrukking heeft willen brengen dat de soepelere aandeelhoudereisen alleen van toepassing zijn wanneer rechten van deelneming worden aangeboden aan een 'breed publiek', is voor de toepassing van die bepaling geen sprake (geweest) van een expliciet zelfstandig 'breed publiek' vereiste.

1b.

Vraag 1a is ontkennend beantwoord en derhalve behoeft vraag 1b niet beantwoord te worden.

Onderbouwing

Beschouwing 1a

1.1. Niet alleen een beleggingsinstelling zelf moet aan bepaalde wettelijke vereisten voldoen om als fiscale beleggingsinstelling (hierna: 'fbi') te kwalificeren, de wet stelt voor die kwalificatie ook een aantal kwalitatieve en kwantitatieve vereisten aan de aandeelhouders van het lichaam. De kwalitatieve en kwantitatieve aandeelhoudersvereisten zijn opgenomen in artikel 28, tweede lid, sub c en sub d, Wet Vpb.

1.2. Artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb wordt gekenmerkt door 'soepelere' kwalitatieve en kwantitatieve aandeelhoudersvereisten dan artikel 28, tweede lid, sub d, Wet Vpb. Artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb luidt sinds 22 juli 2013 als volgt:

"indien de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in dat lichaam zijn toegelaten tot de handel op een markt in financiële instrumenten als bedoeld in artikel 1:1 van de

Wet op het financieel toezicht, of het lichaam dan wel zijn beheerder beschikt over een vergunning op grond van de artikelen 2:65 of 2:69b van die wet of daarvan is vrijgesteld op grond van de artikelen 2:66, derde lid, of 2:69c, derde lid, van die wet, geldt ten aanzien van de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid dat:

1°. *het belang bij het lichaam niet voor een vierde gedeelte of meer berust bij een enkele natuurlijke persoon;*

2°. *zowel van het totaal aantal aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid als van de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid die bij ontbinding van het lichaam delen in de reserves van het lichaam niet vijfenveertig percent of meer bij een lichaam berust – niet zijnde een beleggingsinstelling als bedoeld in de aanhef van dit onderdeel of een instelling voor collectieve belegging in effecten als bedoeld in artikel 4, vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen – dat is onderworpen aan een in enige vorm naar de winst geheven belasting of waarvan de winst in een zodanige belasting wordt betrokken bij de gerechtigden tot het vermogen of tot de winst van het lichaam, dan wel bij twee of meer zodanige lichamen welke met elkaar zijn verbonden, waarbij mede in aanmerking worden genomen de aandelen of de bewijzen van deelgerechtigdheid op grond waarvan vorenbedoelde lichamen al dan niet krachtens overeenkomst met andere stemgerechtigden in de algemene vergadering van aandeelhouders stemrechten kunnen uitoefenen;”*

1.3. Op grond van het huidige artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb zijn de ‘soepelere’ aandeelhoudersvereisten dus van toepassing indien (niet-cumulatief):

- i) de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in dat lichaam zijn toegelaten tot de handel op een markt in financiële instrumenten als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft),
- ii) het lichaam dan wel zijn beheerder over een vergunning op grond van de artikelen 2:65 of 2:69b van de Wft beschikt; **of**
- iii) daarvan is vrijgesteld op grond van de artikelen 2:66, derde lid, of 2:69c, derde lid, van de Wft.

Deze wettekst is zeer specifiek geformuleerd en voorzien van expliciete definities en verwijzingen. Een grammaticale interpretatie biedt dan ook geen ruimte voor het onderkennen van een in aanvulling daarop zelfstandig toe te passen ‘breed publiek’-vereiste. De vervolgvraag is of de wetsgeschiedenis hier nog een ander licht op werpt. Hierna gaan wij in op de relevante wetswijzigingen en toelichtingen daarop.

2.1. Met ingang van 1 januari 1992 respectievelijk 1 juli 1990 zijn artikel 28, tweede lid, sub c, ten eerste respectievelijk ten tweede in de Wet Vpb opgenomen, waarmee de eerste aandeelhouderseisen in het fbi-regime werden geïntroduceerd:

“de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in het lichaam worden:

1°. officieel op de effectenbeurs te Amsterdam genoteerd en zowel van het totaal aantal aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid als van de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid die bij ontbinding van het lichaam delen in de reserves van het lichaam berust niet vijf en veertig percent of meer bij een lichaam — niet zijnde een beleggingsinstelling waarvan de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid officieel op de effectenbeurs te Amsterdam worden genoteerd — dat is onderworpen aan een in enige vorm naar de winst geheven belasting of waarvan de winst in een zodanige belasting wordt betrokken bij de gerechtigden tot het vermogen of tot de winst van het lichaam, dan wel bij twee of meer zodanige lichamen welke met elkaar zijn verbonden als is bedoeld in artikel 13b, waarbij mede in aanmerking worden genomen de aandelen of de bewijzen van

deelgerechtigdheid op grond waarvan vorenbedoelde lichamen al dan niet krachtens overeenkomst met andere stemgerechtigden in de algemene vergadering van aandeelhouders stemrechten kunnen uitoefenen;

2°. niet in vorenbedoelde zin aan die beurs genoteerd en zowel van het totaal aantal aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid als van de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid die bij ontbinding van het lichaam delen in de reserves van het lichaam berust drie vierde gedeelte of meer bij natuurlijke personen, bij lichamen die niet zijn onderworpen aan een in enige vorm naar de winst geheven belasting of daarvan zijn vrijgesteld en waarvan de winst niet in een zodanige belasting wordt betrokken bij de gerechtigden tot het vermogen of tot de winst van het lichaam, dan wel direct of indirect bij beleggingsinstellingen waarvan de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid voldoen aan de onder 1° bedoelde voorwaarde;"

2.2. In eerste instantie kende het voorstel voor het onder 2.1. genoemde artikel 28, tweede lid, sub c, ten eerste Wet Vpb geen nadere regulering. De eis van een officiële Amsterdamse beursnotering beoogde veilig te stellen dat sprake was van feitelijk handelen, hetgeen onbedoeld gebruik van een fbi in de ondernemingssfeer zou uitsluiten.

Tweede Kamer, vergaderjaar 1987/1988, 20 701, nr. 3, p. 8-10

"Naar aanleiding van deze transacties tussen ondernemingen en gelieerde beleggingsinstellingen heb ik mij de vraag gesteld of de destijds door de wetgever gemaakte keuze om geen dwingend voorschrift met betrekking tot het aandeelhouderschap in de wet op te nemen, herziening behoeft. Ik meen dat dit inderdaad het geval moet zijn.

(...)

Gelet op het voorgaande stel ik voor aan het aandeelhouderschap in de beleggingsinstelling voorwaarden te verbinden. Het ligt hierbij naar mijn oordeel voor de hand om het houderschap van de aandelen in eerste aanleg te beperken tot natuurlijke personen. Argument hierbij is de eerder genoemde oorspronkelijke doelstelling van de faciliteit waaruit voortvloeit dat de beleggingsopbrengsten direct en ten volle dienen door te stromen naar onder de inkomstenbelasting vallende belastingplichtigen. Indien zou worden geëist dat 100% van de aandelen in handen van natuurlijke personen moet zijn, wordt de fiscale status voor de beleggingsinstellingen echter een vrij onzekere zaak. Zodra één aandeel in handen komt van een rechtspersoon verliest de beleggingsinstelling haar status. Een minder stringente eis is hier dan ook op zijn plaats. Ik denk in dit verband aan de eis dat minimaal 75% van het aandelenkapitaal in handen moet zijn van natuurlijke personen. Hierbij kunnen zich echter twee problemen voordoen.

Het eerste probleem wordt gevormd door de ter beurse genoteerde beleggingsinstellingen. In een dergelijke situatie is geen sprake van het vorenbedoelde gebruik van de beleggingsinstelling in de ondernemingssfeer. De eis inzake het aandeelhouderschap behoeft dus niet van toepassing te zijn op beleggingsinstellingen waarvan de aandelen officieel aan de beurs van Amsterdam worden genoteerd.

(...)

Met de eis dat de aandelen officieel aan de Amsterdamse beurs genoteerd dienen te zijn - hetgeen niet uitsluit dat de aandelen van de beleggingsinstelling ook aan andere beurzen worden genoteerd - **wordt voorkomen dat een lichaam de status van beleggingsinstelling kan verkrijgen of behouden door zijn aandelen aan een buitenlandse effectenbeurs te laten noteren zonder dat er feitelijk in wordt gehandeld.**"

2.3. In tweede instantie werd een verdergaande bepaling in het onder punt 2.1. genoemde artikel 28, tweede lid, sub c, ten eerste Wet Vpb echter onvermijdelijk geacht.

Tweede Kamer, vergaderjaar 1988/1989, 20 701, nr. 6, p. 13-14

"Voor notering aan de beurs is het verplicht dat in de emissieprospectus de intentie wordt uitgesproken dat de **aandelen voor verhandeling beschikbaar** zijn. Vindt echter geen of slechts een geringe handel plaats, dan kunnen de concerns waartoe de beleggingsinstellingen voorheen behoorden, ruime meerderheidsbelangen in de beleggingsinstellingen behouden en kunnen de hiervoor bedoelde transacties tussen het concern en de beleggingsinstelling worden gecontinueerd. Dit betekent dat door de aanvankelijk voorgestelde mogelijkheid tot behoud van de status van beleggingsinstelling bij beursnotering, het onbedoelde gebruik van het regime niet voldoende wordt uitgesloten waardoor een van de doeleinden van het wetsvoorstel wordt gefrusteerd. De vraag van deze leden is voor mij dan ook aanleiding geweest tot het indienen van een nota van wijziging op het voorstel van wet."

Tweede Kamer, vergaderjaar 1988/1989, 20 701, nr. 7, p. 2-3

"De ratio van deze uitzondering op de eisen inzake het aandeelhouderschap is dat het gebruik door ondernemingen van beleggingsinstellingen in concernverband, hetgeen het voorstel van wet beoogt tegen te gaan, zich bij ter beurze genoteerde beleggingsinstellingen in de regel niet voordoet. Het aandelenbezit in een dergelijke beleggingsinstelling pleegt immers gespreid en voor een groot deel in handen van natuurlijke personen te zijn, zodat de beleggingsinstelling niet in handen van één onderneming zal zijn. **Met de beursnotering wordt immers ook juist beoogd tot zo'n spreiding van het aandelenbezit te komen.** Tot voor kort werd dit beeld door de praktijk bevestigd.

(...)

De leden van de C.D.A.-fractie vragen in het voorlopig verslag of in geval van beursnotering niet moet worden geëist dat de aandelen van de beleggingsinstelling voor minder dan 50% in handen zijn van één onderneming. **De veronderstelling dat bij beursnotering in feite aan deze voorwaarde wordt voldaan, is overigens steeds de onderliggende gedachte geweest bij de uitzondering op de eisen inzake het aandeelhouderschap voor ter beurze genoteerde beleggingsinstellingen.** Dit moge bij voorbeeld blijken uit de wijze waarop in de memorie van toelichting de aanvullende eis bij notering op de parallelmarkt is gemotiveerd. Aangezien een verdergaande bepaling bij beursnotering tot voor kort niet noodzakelijk leek, is deze dan ook niet gesteld ten einde overbodige regulering te vermijden. Gezien de hiervoor geschetste ontwikkelingen valt thans aan een verdergaande bepaling niet te ontkomen."

2.4. Wat opvalt is dat de term 'breed publiek' bij de introductie van de aandeelhouderseisen niet letterlijk aan de orde is gekomen. In plaats daarvan lag de nadruk op de verhandelbaarheid van de aandelen die beursnotering in beginsel met zich brengt. Die verhandelbaarheid en de spreiding van de aandelen die met beursnotering gepaard gaat zou er in de regel voor moeten zorgen dat concerns geen ruime meerderheidsbelangen in fbi's kunnen opbouwen, zodat geen onbedoelde transacties tussen het concern en de fbi's kunnen plaatsvinden.

3.1. Per 1 januari 2002 luidt artikel 28, tweede lid, sub f en g, Wet Vpb als volgt:

"f. indien de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in het lichaam niet officieel op de effectenbeurs te Amsterdam worden genoteerd en het lichaam niet beschikt over een vergunning op grond van de Wet toezicht beleggingsinstellingen: er zijn geen natuurlijke personen die een aanmerkelijk belang hebben in het lichaam in de zin van afdeling 4.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001;

g. indien de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in het lichaam officieel op de effectenbeurs te Amsterdam worden genoteerd of het lichaam beschikt over een vergunning op grond van de Wet toezicht beleggingsinstellingen: het belang bij het lichaam berust niet voor een vierde gedeelte of meer bij een enkele natuurlijke persoon;"

3.2. Deze wijziging is als volgt toegelicht.

Tweede Kamer, vergaderjaar 2001/2002, 28 034, nr. 3, p. 35-36

"Het criterium beursgenoteerd/niet-beursgenoteerd lijkt echter in sommige gevallen te beperkt om de beleggingsinstellingen die zich daadwerkelijk wenden tot een breed publiek te onderscheiden. Zo kunnen open fondsen voor gemene rekening niet aan de kwalificatie beursgenoteerd voldoen. Daarom is gezocht naar een aanvullend criterium op grond waarvan dit onderscheid beter tot uitdrukking komt. Beleggingsinstellingen die een vergunning hebben op grond van de Wet toezicht beleggingsinstellingen opereren op de **publieke beleggingsmarkt** en vallen onder het toezicht van De Nederlandse Bank. Daarom wordt thans voorgesteld dat deze beleggingsinstellingen, ongeacht of zij wel of niet beursgenoteerd zijn, ook pas hun status van fiscale beleggingsinstelling verliezen bij participatie van een natuurlijke persoon van 25 percent of meer. Op verzoek van de belastingplichtige kan deze bepaling reeds met ingang van 1 januari 2001 worden toegepast. Dit is geregeld in de inwerkingtredingsbepaling."

3.3. Dit lijkt de eerste keer te zijn dat de term 'breed publiek' is gehanteerd. De onder punt 3.2. genoemde parlementaire toelichting doet vermoeden dat dit is ingegeven door het dwarsverband met de Wet toezicht beleggingsinstellingen (hierna: Wtb) dat is ontstaan door de verwijzing naar de Wtb in artikel 28, tweede lid, sub f en g, Wet Vpb.

Enkele mogelijk relevante passages uit de wetsgeschiedenis van de Wtb:

Tweede Kamer, vergaderjaar 1988/1989, 21 127, nr. 3, p. 4-5

"De volgende, deels elkaar overlappende, indelingen van beleggingsinstellingen kunnen de reikwijdte van de Wtb verduidelijken:

- a. open en besloten beleggingsinstellingen. **Open beleggingsinstellingen wenden zich tot het beleggende publiek met het aanbod om in collectieve belegging te participeren.** Bij een besloten instelling is sprake van oprichting door een beperkt aantal (rechts)personen, waarbij het doel niet is om uit het beleggende publiek nieuwe deelnemers aan te trekken.[9.] Voorbeelden van dergelijke besloten beleggingsinstellingen zijn door erfgenamen opgerichte fondsen en sommige beleggingsdochters van kredietinstellingen en verzekeringsmaatschappijen. **Een open instelling valt, in tegenstelling tot de besloten vorm, onder de voorgestelde regeling."**

(...)

Van groot belang bij de afbakening van de reikwijdte van de regeling is **de vraag of een beleggingsinstelling zich tot het publiek wendt.** De Wtb is van toepassing op alle beleggingsinstellingen die in of vanuit Nederland buiten een besloten kring gelden vragen of verkrijgen. De term 'buiten een besloten kring' heeft dezelfde betekenis als in de Wet effectenhandel. Op blz. 10 en 11 van de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet effectenhandel staat hierover: **"Bepalend voor de toepasselijkheid van de regeling is of de handelingen die worden verboden zich meer algemeen tot het publiek richten dan wel tot een besloten kring."**

3.4. Eind 2006 is de Wtb vervangen door de Wft en per 1 januari 2007 zijn in dat verband de verwijzingen naar de Wtb in artikel 28, tweede lid Wet Vpb vervangen door verwijzingen naar de Wft. Ook is daarbij de eis van een officiële Amsterdamse beursnotering vervangen door de bredere Wft-eis zoals we die thans nog steeds kennen.

4.1. Tijdens de parlementaire behandeling in aanloop naar de wijziging per 1 augustus 2007 (Wijziging van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en enkele andere belastingwetten in verband met de introductie van een regeling voor vrijgestelde beleggingsinstellingen en een aanpassing van de eisen voor beleggingsinstellingen met uitdelingsverplichting) komt de term 'breed publiek' ook weer terug:

Tweede Kamer, vergaderjaar 2006/2007, 30 533, nr. 3, p. 10-11

"Daarnaast wordt ook een inhoudelijke wijziging voorgesteld. In het huidige onderdeel c worden aan beursgenoteerde beleggingsinstellingen andere eisen gesteld dan aan niet aan de beurs genoteerde beleggingsinstellingen, in die zin dat voor een beursgenoteerde beleggingsinstelling geldt dat een enkel aandeelhouder-lichaam een groter belang mag bezitten dan een enkel aandeelhouder-lichaam in een niet-beursgenoteerde beleggingsinstelling. **Dit vanuit de gedachte dat beursgenoteerde beleggingsinstellingen zich wel, en niet aan de beurs genoteerde beleggingsinstellingen zich niet tot een breed publiek zouden richten.** In de praktijk is het echter zo dat ook beleggingsinstellingen die niet aan de beurs zijn genoteerd zich in veel gevallen eveneens tot een **breed publiek** richten. Om recht te doen aan deze zich in de praktijk voordoende situaties wordt voorgesteld om het criterium beursgenoteerd/niet-beursgenoteerd te laten vervallen. De 'lichtere' aandeelhouderseis geldt in plaats daarvan in alle gevallen waarin de beleggingsinstellingen (of hun beheerder) in het bezit zijn van een vergunning als bedoeld in de Wtb of daarvan zijn vrijgesteld op grond van artikel 4, derde lid, onderdeel a van die wet."

Tweede Kamer, vergaderjaar 2006/2007, 30 533, nr. 9, p. 2

"In de eerste nota van wijziging is op blz. 5 aangegeven dat de zogenoemde «soepelere» aandeelhouderseisen van artikel 28, tweede lid, onderdeel c, ook van toepassing zouden zijn ingeval rechten van deelneming in een beleggingsinstelling worden aangeboden aan institutionele of professionele partijen. Dat is echter niet juist. **Of de soepelere aandeelhouderseisen van toepassing zijn, hangt namelijk niet af van die aandeelhouders, maar van het feit of de rechten van deelneming aan een «breed publiek» worden aangeboden.** De eisen van het tweede lid, onderdeel c, gelden alleen, indien aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid van de beleggingsinstelling zijn toegelaten tot de handel op een markt in financiële instrumenten als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht, of de beleggingsinstelling dan wel haar beheerder beschikt over een vergunning op grond van artikel 2:65 van die wet of daarvan is vrijgesteld op grond van artikel 2:66, derde lid, van die wet. Dat neemt niet weg dat beleggingsinstellingen vaak geen hinder ondervinden van de «strengere» eisen als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, omdat zij – net als thans het geval is – hun rechten van deelneming zonder beperkingen bij bepaalde institutionele en professionele partijen (zoals vrijgestelde pensioenfondsen) kunnen plaatsen."

Bij nota van wijziging is overigens de suggestie van de NOB overgenomen om het geldende beurscriterium niet te vervangen, maar aan te vullen met het vergunningscriterium.¹

4.2. Per genoemde datum van 1 augustus 2007 is het vergunningencriterium geïncorporeerd in artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb, dat tot 22 juli 2013 dan ook als volgt luidt:

"indien de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in dat lichaam zijn toegelaten tot de handel op een markt in financiële instrumenten als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht, of het lichaam dan wel zijn beheerder beschikt over een vergunning op grond van artikel 2:65 van die wet of daarvan is vrijgesteld op grond van artikel 2:66, derde lid, van die wet, geldt ten aanzien van de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid dat:

¹ Tweede Kamer, vergaderjaar 2006/2007, 30 533, nr. 7, p. 9 en nr. 8.

1°. het belang bij het lichaam niet voor een vierde gedeelte of meer berust bij een enkele natuurlijke persoon;

2°. zowel van het totaal aantal aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid als van de aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid die bij ontbinding van het lichaam delen in de reserves van het lichaam niet vijfenveertig percent of meer bij een lichaam berust — niet zijnde een beleggingsinstelling als bedoeld in de aanhef van dit onderdeel — dat is onderworpen aan een in enige vorm naar de winst geheven belasting of waarvan de winst in een zodanige belasting wordt betrokken bij de gerechtigden tot het vermogen of tot de winst van het lichaam, dan wel bij twee of meer zodanige lichamen welke met elkaar zijn verbonden, waarbij mede in aanmerking worden genomen de aandelen of de bewijzen van deelgerechtigdheid op grond waarvan vorenbedoelde lichamen al dan niet krachtens overeenkomst met andere stemgerechtigden in de algemene vergadering van aandeelhouders stemrechten kunnen uitoefenen;”

5.1. Behoudens het noemen van een instelling voor collectieve belegging in effecten (hierna: icbe) in artikel 28, tweede lid, sub c, ten tweede, Wet Vpb is de wettekst van sub c ten slotte nog gewijzigd per 22 juli 2013. Laatstgenoemde wijziging betrof het opnemen van een verwijzing naar de artikelen 2:69b en 2:69c, derde lid van de Wft. Dit is slechts doorgevoerd om te verzekeren dat icbe's onder de 'soepelere' aandeelhoudersvereisten blijven vallen, ook na wijziging van de term 'beleggingsinstelling' in artikel 1:1 van de Wft:

Tweede Kamer, vergaderjaar 2011/2012, 33 235, nr. 3, p. 104-105

"Voor de aandeelhoudersvereisten die worden gesteld aan een fiscale beleggingsinstelling (fbi) in de zin van artikel 28 van de Wet Vpb 1969 wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds fbi's die (i) aan de beurs zijn genoteerd, (ii) over een vergunning op grond van artikel 2:65 van de Wft beschikken, of (iii) van deze vergunningplicht zijn vrijgesteld op grond van 2:66, derde lid, van de Wft en anderzijds fbi's die niet onder deze categorieën vallen. Voor de fbi's, genoemd onder (i), (ii) en (iii), gelden versoepelde aandeelhouderseisen. Als gevolg van de voorgestelde wijziging van de term «beleggingsinstelling» in artikel 1:1 van de Wft zullen icbe's niet meer onder de artikelen 2:65 en 2:66 van de Wft vallen. Voor icbe's worden ingevolge het onderhavige wetsvoorstel nieuwe bepalingen ingevoerd (de voorgestelde artikelen 2:69b en 2:69c, derde lid, van de Wft). Daarom wordt voorgesteld om in artikel 28, tweede lid, onderdeel c, van de Wet Vpb 1969 ook te verwijzen naar de artikelen 2:69b en 2:69c, derde lid, van de Wft teneinde te verzekeren dat icbe's die nu voldoen aan de vereisten voor het zogenoemde versoepelde regime daarvoor in aanmerking zullen blijven komen."

5.2. De wettekst van artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb is nadien niet meer gewijzigd en is tot op heden van kracht. Zie punt 1.2. van dit memo voor de geldende wettekst sinds 22 juli 2013.

6. Uit al het voorgaande trekt de Kennisgroep de conclusie dat uit de wetgeschiedenis niet is gebleken dat het aanbieden aan een 'breed publiek' een expliciet zelfstandig vereiste is. De oorspronkelijk bij de totstandkoming van het beurscriterium gehanteerde gedachte is geweest dat het handelen in en het spreiden van de aandelen onbedoeld gebruik voorkomt. Dit lijkt in een later (parlementair) stadium te zijn 'vertaald' met het wel of niet aanbieden aan een breed publiek. Kortom, de 'breed publiek'-eis is (mede) de achtergrond waarop de criteria van artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb 1969 zijn gebaseerd, maar als zodanig neergelegd in de concrete en doorslaggevende, formele vereisten zoals opgenomen in de wettekst.

Beschouwing 1b

7. In artikel 28, tweede lid, sub c, Wet Vpb is naast het beurs- en vergunningencriterium geen expliciet zelfstandig 'breed publiek'-vereiste opgenomen. Vraag 1a is ontkennend beantwoord en derhalve behoeft vraag 1b niet beantwoord te worden.
